

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มีแนวคิดที่มีความต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปบนทางสายกลาง เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับเมืองเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรอบรู้” ในการพัฒนาด้านต่างๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วย “ความเพียร” จะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัวชุมชน สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : ฉ)

การศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. 2542 : 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปสร้างสรรค์ความรู้ของตน

พร้อมยังได้กำหนดกรอบแนวทางในการได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน ในมาตรา 24 คือ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) ให้ผู้เรียนได้รู้จักประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดได้ทุกเวลา ทุกสถานการณ์ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อช่วยกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2552 : 3)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อันเนื่องมาจากนโยบายกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายสำคัญหลายฉบับนับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ต่อเนื่องถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาและเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับ ตามความพร้อมความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่น และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ได้แก่ เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา และให้มีการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศิริเดช สุชีวะ. 2550 : 1)

ต่อมาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้แก่ กรมพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการถ่ายโอนให้เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งเพื่อรองรับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการแทนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ภายใต้งานส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทั้งในด้านวิชาการ งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่วนราชการต่าง ๆ ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นเอง ถือว่าเป็นสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 และมาตรา 18 แต่ยังคงมีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งในด้านโครงสร้างการบริหาร ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชนรวมถึงการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบภารกิจงานจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใน ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานศึกษาแห่งแรกที่มีคุณภาพและมาตรฐานสามารถให้บริการตอบสนองชุมชนด้านการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัย อายุ 2-5 ขวบ อย่างทั่วถึงและเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพตามอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของรัฐบาล (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2552 : 4) ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กำหนด มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แยกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากรด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน และด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 8 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลคำม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลนาบอน องค์การบริหารส่วนตำบลดินจี่ เทศบาลตำบลโพน องค์การบริหารส่วนตำบลโพน องค์การบริหาร

ส่วนตำบลเนินยาง เทศบาลตำบลนาพัน และองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองและมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้เปิดให้บริการด้านการศึกษาระดับปฐมวัย อายุตั้งแต่ 2-5 ปี จำนวน 32 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม จากการผลการประกวดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของคณะกรรมการประสานงานวิชาการการจัดการศึกษาท้องถิ่นระดับจังหวัดกาฬสินธุ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2555 พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน ไม่เคยได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนระดับจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อเข้ารับการคัดเลือกระดับเขตการศึกษาท้องถิ่นที่ 10 แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะทำการวิจัย เรื่อง การบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อใช้เป็นข้อสารสนเทศในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้มีมาตรฐานตามที่กำหนดต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอย่างไร
2. บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. มีข้อเสนอแนะใดบ้างที่เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามสถานภาพ

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์

ขอบเขตการวิจัย

1. เนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดเนื้อหาตามกรอบมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2553 (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2553 : 1-55) แยกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากร ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้ดูแลเด็ก หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่รับผิดชอบการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 408 คน รวม 8 แห่ง 32 แห่ง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้ดูแลเด็ก หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่สังกัดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 199 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซ์และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2551 : 23-24)

3. พื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 32 แห่ง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพ จำแนกเป็น

4.1.1 ครูผู้ดูแลเด็ก

4.1.2 หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

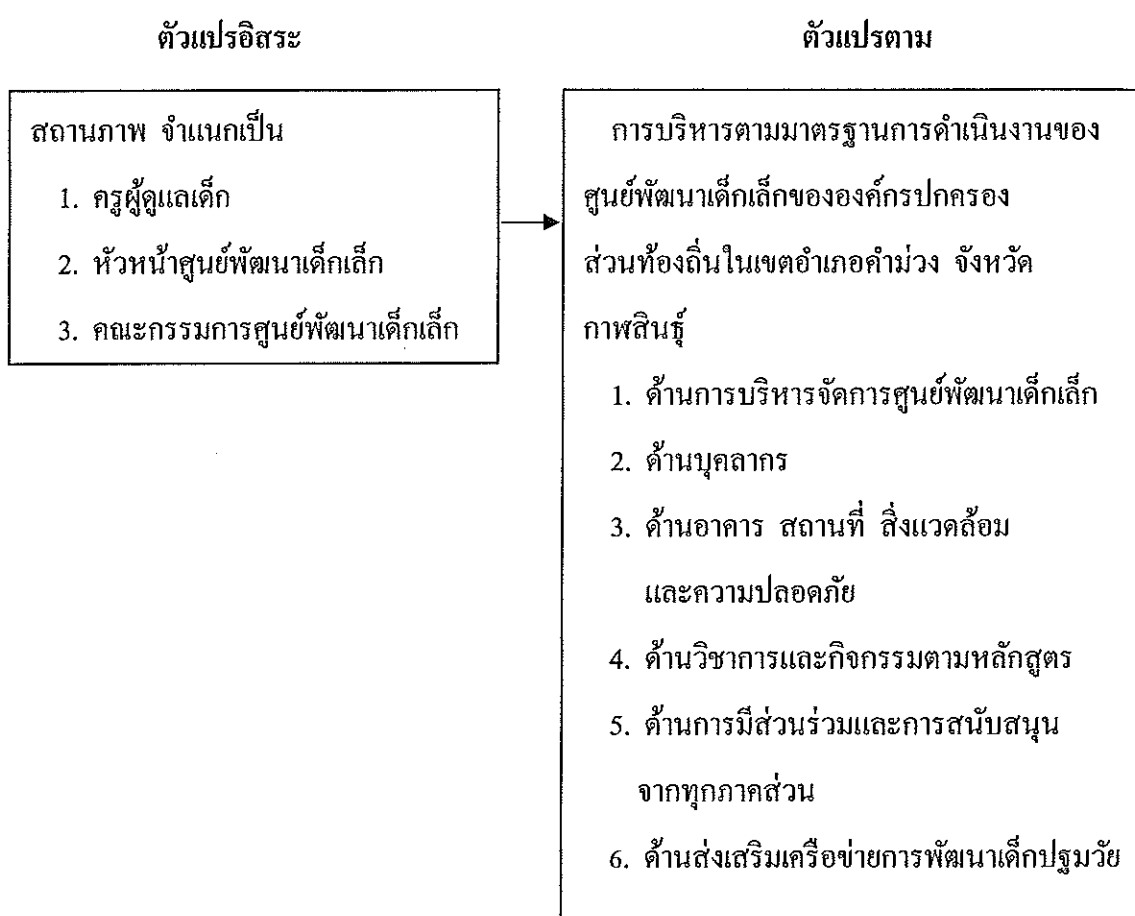
4.1.3 คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอกำม่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากร ด้านอาคาร สถานที่

สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยยึดตามกรอบมาตรฐาน การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2553 (กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น. 2553 : 1-55) ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานในสภาพความเป็นจริงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงาน การบริหารงบประมาณ และการบริหารบุคคลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. ด้านบุคลากร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น คุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ประกอบอาหาร ตลอดจนผู้ทำความสะอาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น
 - อาคารสถานที่ หมายถึง พื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ตั้ง จำนวนชั้นของอาคาร ทางเข้า และทางออก และประตูหน้าต่างต่าง ตลอดจนพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ
 - สิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตัวอาคาร เช่น แสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ สภาพพื้นที่ภายในอาคาร รั้ว สภาพแวดล้อมและมลภาวะ
 - ความปลอดภัย หมายถึง การกำหนดมาตรการป้องกันความปลอดภัย และมาตรการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
4. ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร หมายถึง การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
5. ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน หมายถึง การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องขององค์กรชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงาน ในการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดให้มีกองทุนส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนการติดตามและประเมินผล รวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมจากชุมชน หรือประชาคมในท้องถิ่น

6. ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึง การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัดและระดับภาคของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สถานภาพ หมายถึง ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ต้องรับผิดชอบในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แยกเป็น

1. ครูผู้ดูแลเด็ก หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
2. หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง ครูผู้ดูแลเด็กที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รับผิดชอบดูแลบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมถึงการดำเนินงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ได้แก่ งานบุคลากรและการบริหารการจัดการ งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานวิชาการและกิจการตามหลักสูตร งานการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน งานธุรการ การเงินและพัสดุ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
3. คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ผู้นำทางศาสนา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานศึกษาที่ให้การอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ให้เด็กอายุระหว่าง 2 ถึง 5 ปี ให้มีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในที่นี้หมายถึง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด 32 แห่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ปกครองตนเอง ในที่นี้หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลคำม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลนาบอน องค์การบริหารส่วนตำบลคินจี่ เทศบาลตำบลโพน องค์การบริหารส่วนตำบลโพน องค์การบริหารส่วนตำบลเนินยาง เทศบาลตำบลนาทัน และองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคล่อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ดำเนินไปตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ผู้บริหาร คณะครูสามารถนำงานวิจัยนี้ไปปรับใช้พัฒนาการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีความเจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ
3. องค์กรหรือสถาบันอื่นสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ ไปพัฒนาการบริหารงานได้อย่างมีคุณภาพ